

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อต้นทุนธนาคารพาณิชย์ไทยจำนวน 14 แห่ง ในช่วงปี 2541-2549 โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก และ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ใหม่ โดยใช้แบบจำลอง Cobb-Douglas cost function และใช้วิธีประมาณค่าแบบกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) โดยประมาณค่าแบบผลกระทบบคงที่ (Fixed Effect) ภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Panel Data โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อต้นทุนและการประหยัดจากขนาดของธนาคารพาณิชย์ไทย

ผลการศึกษาพบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยอยู่ในช่วงการประหยัดจากขนาด (Economies of Scale) โดยธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีการประหยัดจากขนาดมากที่สุดรองลงมา ได้แก่ธนาคารขนาดใหญ่และขนาดกลาง ตามลำดับ แสดงว่าเมื่อมีการขยายการให้บริการหรือเพิ่มผลผลิตในสัดส่วนที่เท่ากัน จะทำให้ต้นทุนของธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่าต้นทุนของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และขนาดกลางที่เพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การประหยัดจากขนาดของธนาคารที่เปิดใหม่พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเกิดจากข้อมูลในกลุ่มนี้มีไม่เพียงพอ

สำหรับผลการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์ของราคาปัจจัยการผลิตที่มีผลต่อต้นทุนพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราดอกเบี้ยในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเท่ากับ 0.573 , 0.510 และ 0.425 ตามลำดับ กล่าวคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝาก เพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนรวมเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย ในขณะที่อัตราค่าจ้างพนักงานพบเพียงธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่เท่านั้นที่มีนัยสำคัญทางสถิติ